

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 357
Novembre/Desembre

2021

La Secció Jove, saba nova per a la SEAS.

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 7 de novembre de 2021

Excursió matinal a Sant Sebastià dels Gorgs (Alt Penedès), amb sortida de l'aparcament de l'Escola Montseny a les 7 h.

— 12 de novembre

Conferència "Els ponts del Segre" a càrrec de Romà Pujadas, a les 20 h a la Sala Cinquantenari.

— 14 de novembre

Excursions: una d'Arbúcies a Breda i una de circular des d'Arbúcies (Montseny), amb sortida del Parador a les 7 h.

— 20 de novembre

Primera excursió de la nova Secció Jove, consistent en una matinal pendent de decidir.

— 27 i 28 de novembre

Col·locació del Pessebre de la SEAS al cim de la tosseta Rasa (1.217 m) situada a la Terra Alta.

— 10 de desembre

Conferència "L'evolució del paisatge al Llobregat" a càrrec de Josep Maria Panareda, a les 20 h a la Sala Cinquantenari de l'Ateneu.

— 12 de desembre

Excursions a Sant Jeroni de Montserrat (Baix Llobregat-Bages), amb sortida del Parador a les 7 h.

— 19 de desembre

Excursió matinal de l'avenc dels Esquirols a la Cova Bonica (Ordal), amb sortida de l'aparcament de l'Escola Montseny a les 7.30 h.

— 19 de desembre

Excursió de la Secció Jove als tres cims del Montseny: Les Agudes, Turó de l'Home i Matagalls.

— 14 de gener de 2022

Conferència "Un patrimoni arran de riu" a càrrec de Mercè Riera, a les 20 h a la Sala Cinquantenari.

— 16 de gener

Excursions al Pont de Vilomara (Bages), amb sortida del Parador a les 7 h.

— 22 i 23 de gener

Sortida a la neu de la Secció Jove.

— 23 de gener

Excursió matinal al pilar coronat de Castellbisbal (Vallès Occidental), amb sortida de l'aparcament de l'Escola Montseny a les 7.30 h.

— 29 i 30 de gener

Sortida a la neu al Pirineu

Normativa per als articles del butlletí de la SEAS.

- Els articles tindran un màxim de 5 pàgines del butlletí amb les fotografies incloses.

Això vol dir que el text ha de tenir unes 2.350 paraules com a màxim o 11.800 caràcters sense comptar els espais. Cada fotografia ocupa unes 110 paraules (500 caràcters), que s'hauran de descomptar del màxim. Així és que un article de 5 pàgines i 1 fotografia tindrà 2.240 paraules (11.300 caràcters) i un de 5 pàgines i 5 fotografies tindrà 1.800 paraules (9.300 caràcters) com a màxim.

- Els articles s'han de lliurar en format word.

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Art Floral i Interiorisme

FLORETO

Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART

Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES

PRESENTACIÓ ALS SOCIS DE LA NOVA SECCIÓ JOVE DE LA SEAS

Secció Jove de la SEAS

Al conjunt de socis de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc:

Som un grup de joves de Sant Just entre vint i vint-i-sis anys que, a finals de l'any passat, la nostra afició per l'excursionisme ens va portar a trobar-nos. Havent constatat la manca d'una proposta d'aquest caire dirigida al jovent i creient-ne necessària l'existència, vam decidir posar-hi fil a l'agulla. Vam contactar amb la SEAS per tal d'exposar-los la nostra proposta, que va ser rebuda amb els braços oberts. Ens plau, doncs, informar-vos que, a partir d'aquest any, la SEAS disposarà d'una secció jove.

La secció jove es crea amb dos objectius principals. D'una banda, esdevenir un àmbit de formació i aprenentatge en les diferents modalitats d'esports de muntanya per a poder gaudir d'una gran varietat d'activitats amb seguretat. I de l'altra, pretén ser un nou espai aglutinador del jovent de Sant Just que potenciï la seva participació activa en les activitats organitzades al municipi.

La secció està pensada per integrar aquelles persones, entre 18 i 35 anys, que estiguin interessades a organitzar activitats per als socis. Així doncs, la nostra intenció és ser un grup dinamitzador que organitzi sortides dirigides als membres de l'entitat,

així com també a persones externes que, ja sigui per motivació o per manca de temps, no poden dedicar-se a fer una preparació prèvia.

Per acabar, agrair la bona rebuda que hem tingut per part dels membres de la junta de la SEAS i alhora manifestar la nostra plena voluntat d'implicar-nos en el dia a dia de la secció.

Secció jove de la SEAS (a l'espera d'un nom més "xulo")

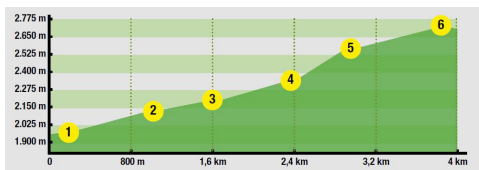
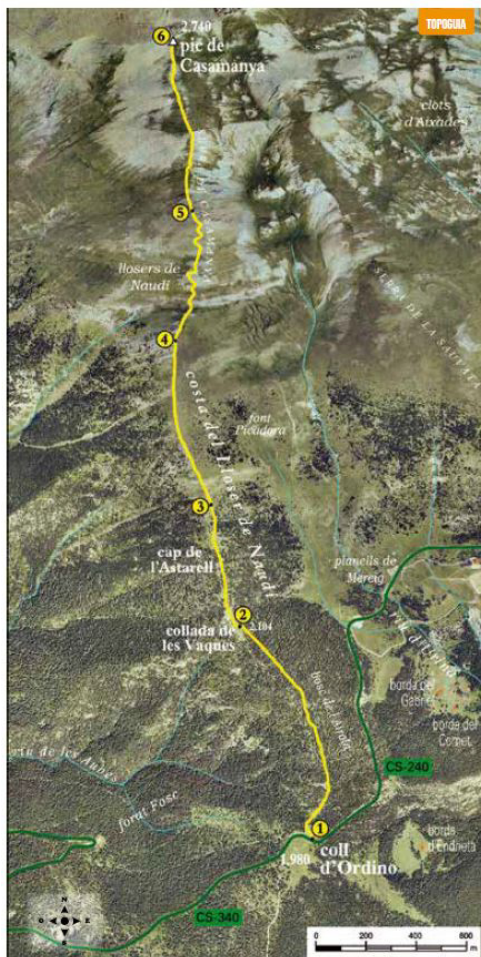
PD: si voleu contactar amb nosaltres podeu fer-ho a través de l'adreça de correu següent:

secciojove.seas@gmail.com

CASAMANYA, UN MAGNÍFIC CIM PER VETERANS

Jordi Gironès Vilardebò

El 10 de juliol de 2021 l'excursió de Veterans complia la seva 37a edició i ho va fer a un dels cims emblemàtics dels Pirineus, parlo del pic de Casamanya de 2.740 metres d'altitud. Una, per no dir la millor, talaia de les muntanyes d'Andorra gràcies la seva privilegiada situació al bell mig d'aquest país.

Inicialment, estava previst pujar al cim del Tristaina (2.878 m), però per problemes logístics relacionats amb l'acostament dels cotxes a l'inici de l'excursió es va decidir buscar un altre cim dins d'Andorra i l'escollit va ser el Casamanya. Personalment crec que va ser un encert l'elecció d'aquest cim per les raons que tot seguit donaré.

L'itinerari fins al cim no té cap mena de pèrdua si fem el que es recomana des del coll d'Ordino (1.980 m) des del qual, segons els fulletons del govern andorrà, es triga 2 h. 45 min. i lògicament aquest va ser l'itinerari triat. Cal dir que es tracta d'un recorregut d'anada de 3,7 km que salva 760 m de desnivell, que després s'han de baixar.

Comencem a pujar decididament per dins d'un magnífic bosc de pi negre farcit de verdor en aquesta primera quinzena de juliol (la millor al Pirineu), i arribant a la collada de les Vaques sortim per una estona del bosc enmig d'una catifa exuberant de flors on destaca la gran quantitat d'àster alpi (*Aster alpinus*), ben identificable per la seva forma de margarida amb els pètals d'intens color blau-lila. Tot seguit entrem de nou al bosc de pi negre, ja més clarit, fins que en sortim definitivament quan arribem a l'anomenat cap de l'Astrell, on un rè-

Per la carena amb el cim de Casamanya empetitit al fons. Totes les fotos són de Jordi Gironès

tot ens indica que per la dreta es pot baixar al bosc de Mereig. Damunt nostre comença el corriol que en ziga-zagues remunta el fort pendent pels anomenats Llosers de Naudí. La filera de companys s'allarga en una processó de colors que s'acompanya, en els nostres peus, per un munt de flors de tota mena, d'entre les quals vull destacar el gavó alpí (*Ononis cristata*) per la seva bellesa dins la seva petitesa i per tractar-se d'una flor que només trobem en indrets calcaris de l'alta muntanya pirinenca.

I és en aquest punt on ens separem més els uns dels altres ja que cadascú pren el

Ononis cristata (Gavó alpí).

seu propi ritme. Fent que això sigui així, ningú no se sentirà pressionat i podrà anar avançant al seu aire sense preocupar-se de si arriba un quart d'hora o mitja hora més tard al cim. I aquesta manera de fer la vam posar en pràctica al Casamanya, fent possible que tots els 32 companys que vam iniciar l'excursió arribéssim al cim. Segons l'horari de l'esmentat fulletó, uns van pujar en gairebé tres quarts d'hora menys i d'altres en uns vint minuts menys.

Tot un èxit de grup que fa que per a les properes excursions de Veterans tinguem en compte que tots plegats cada vegada serem més «veterans» i caldria adaptar aquestes excursions fent un cim assequible al major nombre possible de companys o bé donant dues opcions: una per als més «preparats» i una altra semblant a la que acabem de fer al Casamanya, on vam gaudir d'un temps esplèndid i una temperatura ideal de 16 a 19°.

Imatges

<https://photos.app.goo.gl/rbmir1QJfpVMZdqS9>

SOPAR DE MOTXILLA I CONCURS FOTOGRÀFIC 2021

Al Concurs fotogràfic del 2021 hi va haver una participació de 13 concursants amb un total de 45 fotografies (9 col·leccions i 7 d'excursions SEAS), havent resultat guanyadors: Leonci Canals (primer premi), Carles Serraima (segon premi), Xavier Bardají (millor col·lecció) i Domingo Padró (fotografia d'excursions de la SEAS). El jurat, format per Victòria Gil, Cristina Moreno, Conxita Cañas, Josep Lluís Soucheirón i Jordi Gironès, va decidir els premis el 16 de setembre. Núria Palomar va resultar guanyadora a la millor fotografia per votació popular feta en el Sopar de Motxilla d'inici de

temporada celebrat el 18 de setembre al pati de Les Escoles, al qual assistiren 55 companys. Durant el sopar es feu l'acte d'agraïment als socis que fa 50 anys que ho són: Carme Raurich, Teresa Faneca, Àngels López i Pere Aceitón (el 2020) i Elvira Fisas i Juli Ochoa (el 2021) i als que n'han fet 25: Jordi Galindo, Fidel Masanés, Maria Cortès i Pilar Blasco (el 2020) i Francesc Oromí, Francisco Moreno, Enric Faló, Enric Vendrell, Josep Roig, Núria Martín i Josep Nuet (el 2021) i també es va fer un reconeixement al soci Joan Anton Pera per la constant col·laboració altruista en les activitats de la SEAS.

Sopar de Motxilla 2021 al pati de Les Escoles. Foto de Teresa Reverter

Primer premi: «Clima, Col·lapse», de Leonci Canals

Segon premi: «Boira», de Carles Serraima

Premi a la millor foto en excursions SEAS «Seguint les roderes», de Domingo Padró

Premi a la millor foto per votació popular «Camí», de Núria Palomar

*Premi a la millor col·lecció temàtica
per Xavier Bardají*

Llúiiiis 1

Llúiiiis 2

Llúiiiis 3

EMILI JUNCADELLA I VIDAL UN ENAMORAT DEL PIRINEU

Montserrat Rajadell Puiggròs

Quan vaig llegir a *La Vall de Verç* els articles d'en Daniel Cardona sobre les mines, vaig recordar totes les històries que ens explicava l'avi de les mines i del «senyoret Emilio» i vaig pensar que seria bo que la gent de la SEAS, que no en té coneixement, pogués saber qui era l'Emili Juncadella, un dels grans alpinistes catalans de principis del segle XX, que a més de ser propietari de la mina Vidal i de les masies de can Cortés i can Candeler, és l'únic muntanyenc relacionat amb Sant Just Desvern que ha donat nom a una agulla de 3.000 metres del Pirineu.

L'Emili Juncadella i Vidal va néixer el 1885 i va passar la seva vida entre Barcelona, Esplugues de Llobregat, on la família tenia una casa d'estiueig, i Sant Quirze de Besora, com a senyor del castell de Montesquiú, el qual va conservar, restaurar i finalment cedir a la Diputació de Barcelona.

Era fill d'una família de l'alta burgesia catalana amb negocis tèxtils i financers que li van permetre —encara que havia estudiat enginyeria industrial— de portar una vida benestant, sense cap problema econòmic ni social, ja que no es va arribar a casar mai, i centrar-se en les seves aficions: la muntanya, la cacera, els viatges, la fotografia, la vida social, política i religiosa.

Fou un membre destacat del Centre Excursionista de Catalunya, del Club Alpi-

no Español i del Club Alpin Français. Va ser tresorer de la Junta de Museus de Barcelona, gran col·leccionista d'armes i de llibres, que encara avui es conserven al castell de Montesquiú, juntament amb la seva col·lecció de fotografies de tots els seus viatges.

Podríem estar parlant molt més de la seva personalitat inquieta, sensible i molt generosa, però aquí ens centrarem en les seves gestes com a muntanyenc i alpinista destacat.

Va descobrir la muntanya als 14 anys anant al Tibidabo, al Montseny i a Montserrat, però des de la seva posició privilegiada va tenir la sort de poder organitzar excursions d'alta muntanya als Pirineus, ja que a més de ganes tenia recursos econòmics prou importants per fer-ho i va poder «descobrir» un Pirineu verge, sense aglomeracions ni segones residències, sense pistes d'esquí, encara que va ser ell, un dels primers que baixaren amb esquís pels vessants francesos.

Podem comprovar que era un gran coneedor dels Pirineus i no un «fill de papà» que anava en cotxe i sortia a fer una excursioneta. Ho podem constatar llegint el seu quadern de notes *Recuerdos de mis excursiones en montaña*, on descriu vint de les excursions que va fer als Pirineus i Astúries, i també pels escrits d'altres autors o bé per les anotacions dels registres dels cims (entre 1908 i 1913) en

un Pirineu on hi havia més neu i gel que no pas ara, amb unes glaceres molt més grans i perilloses, solcades d'esquerdes, i amb un material molt més precari del que tenim ara nosaltres.

Aquest quadern de notes, que es va trobar al castell de Montesquiú, escrit a Barcelona i a Esplugues, no és una simple enumeració de les excursions, sinó que ens descobreix una persona amant de la natura, coneixedora del terreny que trepitja i sensible. Les descripcions que fa dels paisatges que contempla quan és dalt dels cims, identificant amb detall tot el que divisa, són increïbles tant per la seva precisió com pel coneixement del paisatge i la narració. Així mateix, l'explicació de la primera vegada que es calça uns esquís i llisca sobre la neu, d'una gran riquesa gairebé literària, com podreu comprovar més endavant.

Aprofitant les seves estades a Bagnères de Luchon, on anava amb el seu Rolls-Royce des de França —aleshores les vies de comunicació des de Catalunya i Aragó eren gairebé inexistents o impracticables—, comença a fer ascensions als pics mítics i no tan mítics del Pirineu central. Estan documentades les seves ascensions al Perdiguero, Gourgs Blancs, Aneto, Maladeta, Lezat, Alba, Crabioules, Spijeoles, Soum de Ramond, Mont Perdut, Collada de Montarrouye, Cap de Hount Secs, Hougarde, Sacroix, Cregüefña, Cresta del Medio, Diente de Alba, Forcanada, els Encantats, les agulles de Saborèdo i també el Naranco de Bulnes. Alguns dels cims els va fer en més d'una ocasió.

Acompanyat sempre per guies francesos molt ben preparats (els guies francesos eren uns professionals que gaudien d'un

Emili Juncadella amb barret i els seus guies.

gran prestigi social) com els famosos Redonnet, Haurillon, Sarrieu o Bernard Salles. Acostuma a ser l'únic client i estableix amb ells una bona relació d'amistat. Té una bona preparació física i no té por de les dificultats o de les inclemències meteorològiques, fins i tot alguna vegada és ell qui va al davant de la cordada i decideix la via que vol fer, encara que el guia li protesti, per ser difícil, i a vegades resisteix llarguíssimes excursions de més de 14 hores. Critica una mica els qui creuen que els Pirineus no tenen les glaceres ni la neu dels Alps, els qui estan als balnearis i recorren els Pirineus per les carreteres i els turistes que només volen pujar l'Aneto, l'excursió més clàssica, mentre que ningú no corona els altres cims de la zona.

Li agrada provar coses noves o pujar a cims on no ha pujat encara ningú, i amb el guia Haurillon (l'any 1910) són els primers que puguen l'Aneto travessant el coll de Salenques i la gelera de Barrancs.

Tenim constància que és el primer muntanyenc de l'Estat espanyol, i per tant el

primer català que el 1911 puja al cim Alba de 3.118 metres, També és el primer que l'any 1912 fa la integral absoluta de la Maladeta, però és que quinze dies abans és el primer que assoleix el pic Maleit. També podria haver estat el primer d'haver pujat la Forcanada per la via de la Canal i la punta Sud, que és la ruta més difícil.

Portava sempre bon material i quan era necessari utilitzava raquetes, cordes i piolets. No sortia mai sense la seva màquina fotogràfica, el seu verascopi¹ i una escopeta.

L'any 1912, en una sortida des de l'Hospice de France cap al port de la Picada, prova els esquís per primera vegada i es passa tot el dia lliscant per la neu. La descripció que fa d'aquesta experiència en el seu quadern de notes, sobre la sensació d'ingravedesa, del soroll, del silenci i dels colors de la neu que van canviant amb la posta de sol, és també magnífica: «quin espectacle més bonic! No és possible ni descriure'l ni expressar les emocions que se senten davant tanta sublimitat. Són moments que es viuen una vegada a la vida, però que es recorden tota la vida».

Que estima la muntanya també ens ho demostren les seves donacions. Quan es construeix el xalet de la Molina, fa una aportació de 1.000 pessetes, ja que sempre pensa que si no es pugen més cims és perquè hi ha una gran manca de refugis, i els excursionistes no tenen massa possibilitats d'escollir. Va pràcticament sufragar les despeses d'una capella que es va fer a Villa Maladeta (el petit refugi on vivia Juli Soler mentre es construïa el nou refugi de la Renclusa) dedicada a la

1- El verascopi binocular és un precedent de la càmera fotogràfica d'origen francès

Verge de les Neus, perquè el CEC no va mostrar gaire interès en fer-la.

Va ser una persona reconeguda en els ambients de muntanya, ja que en el congrés de les Federacions d'Entitats Pirineïstes, celebrat a Pau l'any 1920, el CEC presenta una memòria on hi figura Emili Juncadella.

Hem de fer una menció especial de l'agulla Juncadella, de 3.021 metres, situada al massís de la Maladeta. La cresta de Cregüeña, està formada per tres pics: Haurillon (nom del guia que tot sovint l'acompanyava en les seves ascensions), l'Aguja del Medio, i l'agulla Juncadella, ja que el 26 d'agost de 1912 (en algun lloc he trobat que va ser l'any 1910) va ser el primer espanyol (i el primer català) que, acompanyat de Jean Haurillon, hi va pujar per l'aresta nord dels Portillons, aleshores una via difícil i complicada. El nom de l'agulla Juncadella el trobem escrit per primera vegada en una llista de tres mils que fa el CEC l'any 1987 i també en el llibre de Juan Buyse LosTresmiles de los Pirineos, considerat el catàleg oficial dels tres mils dels Pirineus editat l'any

Emili Juncadella amb piolet llarg.

Llac de Cregüeña i cresta de Cregüeña amb les agulles: Juncadella, Cregüeña i Haurillon.

1990. Quan el Govern d'Aragó, l'any 2017, va decidir canviar els noms d'alguns pics del Pirineu, no va canviar el nom de l'agulla Juncadella, perquè era el nom del pirineista que la va coronar per primera vegada.

A partir de 1927 comença a interessar-se per la caça major i fa viatges per a explorar Egipte, Núbia, Sudan, Uganda, Kènia, Ceilan, Marroc i el sud-est asiàtic, tenint sempre present d'escriure un llibre que pensava titular *Cacerias y Viajes por la India* —ja que aquest país va ser el que més el va impressionar—, la qual tasca mai va poder dur a terme.

Al castell de Montesquiú és on es conserven molts dels seus records personals: els seus esquís, les seves raquetes de neu, una quantitat important d'escopeetes i de trofeus de caça, així com la seva biblioteca i els innombrables clitxés i fotografies dels seus viatges.

Si no hagués perdut la vida el 1936, en circumstàncies no gaire clares, no sabem pas fins a on hauria pogut arribar.

De totes maneres, podem recordar el seu nom al Parc de Can Vidalet d'Esplugues, i a l'Escola Emili Juncadella de Barcelona, a part de fer una visita al castell de Montesquiú, molt ben conservat per la Diputació de Barcelona.

Bibliografia Consultada

- DAVID VILASECA BLASCO. *Aventures d'un burgès al Pirineu*. Ed Cossetània, 2004.
- DAVID TORMO. *Esplugues de Llobregat desconeguda*. Ed Efadós, 2017.
- JULI OCHOA I ALTRES. *Les mines d'aigua 1995-2004*. Sant Just Desvern. Miscel·lània del Centre d'Estudis Santjustencs.
- JUAN BOYSÉ. *Los Tresmiles de los Pirineos*. Ed. Martinez-Roca. 3a. edició, 1990.
- Revista Desnivel. Ed. Desnivel, Madrid, juny 2017.
- Blog de l'Escola Emili Juncadella, Juan de Garay, 12 Barcelona. <https://agora.xtec.cat/ceipemili-juncadella/barcelona>

ACTIVITATS DE LA SEAS DELS MESOS DE AGOST I SETEMBRE DE 2021

Sopar de Motxilla i concurs Fotogràfic

18/09/2021 - Aquest any, el Sopar de Motxilla es va celebrar al pati de Les Escoles, en el que assistiren 55 companys, durant el qual es va fer l'acte d'agraïment a les persones amb 25 i 50 anys de socis tant de l'any 2020 com del 2021, així com un reconeixement al soci Joan Anton Pera per la constant col·laboració altruïsta en les activitats de la SEAS. També es van repartir els premis del Concurs de Fotogràfic, amb una participació de 13 concursants amb un total de 45 fotografies (9 col·leccions i 7 d'excursions SEAS).

Travessa de Sant Jaume de Frontanyà a la Pobla de Lillet (llarga) i circular des de Sant Jaume de Frontanyà (curta) (Berguedà)

26/09/2021 - La llarga va ser una travessa que va de Sant Jaume de Frontanyà fins a la Pobla de Lillet passant per la serra de Faig-i-Branca, Ardericó i el xalet de Catllaràs. Recorregut d'uns 17 km amb un desnivell acumulat de 800 m. L'itinerari de la curta va ser una circular amb sortida i arribada a Sant Jaume de Frontanyà d'aproximadament 10 km amb un desnivell acumulat de 460 m. La participació va ser de 47 assistents.

CALENDARI DE LES MATINALS 2021-2022

17-10-2021	Barraques de pedra seca de Rellinars (Vallès Occ.)
07-11-2021	St.Pau d'Ordal - St.Sebastià dels Gorgs (Alt Penedès)
19-12-2021	De l'avenc dels Esquirols a la cova Bonica (Ordal)
23-01-2022	Pilar Coronat de Castellbisbal (Vallès Occ.)
20-02-2022	La Miranda de Santa Magdalena (Montserrat)
20-03-2022	Anoia
24-04-2022	Montnegre (Vallès Ori.-Maresme)
22-05-2022	Vall d'Horta (Sant Llorenç del Munt)
12-06-2022	Cloenda al Castanyer Gros de Can Cuc (Montseny)

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 6 de setembre de 2021

— Altes: Maria Concellón Nieto (1204)

— Baixes: Emili Carbó (88) i Montserrat Sala (241). Baixes per defunció, el nostre condol.

— Durant la reunió s'analitza la logística sobre el sopar de motxilla i el concurs fotogràfic de la SEAS. El sopar finalment es farà al pati de Les Escoles del carrer Montserrat, el qual ens ha estat cedit per l'Ajuntament en no haver estat possible fer-ho al Pati del Roure pel fet d'estar actiu el restaurant. Durant el sopar es lliuraran les medalles de reconeixement als socis que han fet 25 i 50 anys els anys 2020 i 2021 (vegeu detall en l'apartat dedicat al Concurs Fotogràfic d'aquest butlletí) i també una placa commemorativa al soci Joan Anton Pera per la seva desinteressada tasca feta a la SEAS.

— Es decideix programar pel 12 de novembre, a les 20h i a la Sala Cinquantenari, la conferència "Els ponts del Segre" de Romà Pujadas.

— A partir d'ara, els butlletins en pdf que penjàvem directament a l'hemeroteca del CEC han estat traslladats a la de la Federació, on des d'ara els anirem incorporant. Hi ha els butlletins des de l'any 2000, si bé en el nostre web es pot accedir a la totalitat dels publicats des del primer de l'any 1934.

Reunió del 4 d'octubre de 2021

— Altes: Laura Poll Barrera (1205) i Sergi Cano Gesé (1206)

— Baixes: cap

— Actualment hi ha un conflicte amb la FEDME pel fet que vol implantar una

assegurança única per a tot l'Estat espanyol, la qual cosa ja va ser rebutjada per ser considerada ilegal.

— Ja és a punt el web <https://entrepypyr.eu/> des del qual es podran fer reserves a refugis d'una banda i altra del Pirineu (França i Espanya).

— Després de l'anunci enviat als socis per correu electrònic i publicat al web, inicia el seu recorregut la Secció Jove que ben aviat donarà ja a conèixer les seves primers activitats als socis, fent-ho extensible al nostre poble.

— S'informa a la Junta de la reunió que es va fer el 22 de setembre a la mateixa Peña del Moro amb els tècnics del Parc de Collserola Pep Mascaró i Manel Bosch, Jordi Celma com a empresa encarregada de fer el camí i Joan Gironès, Francesc Blasco i Jordi Gironès en representació de la SEAS. Considerem que la reunió va anar molt bé tenint en compte altres precedents i caldrà anar seguint el tema per veure com es va concretant tot plegat.

— En el Concurs Fotogràfic d'enguany hi ha hagut menys participació de l'habitual amb 13 concursants (19 el 2020, 22 el 2019, 20 el 2018 i 24 el 2017).

— Després que l'empresa d'autocars hagi pujat el preu en un 5%, es decideix augmentar en 1 euro el preu de l'autocar que passen de 16 a 17 (socis) i de 19 a 20 (no socis).

— Es decideix procedir a l'anunci del cicle "Camí del Llobregat", les conferències i excursions del qual s'iniciaran el proper mes de desembre després de l'anul·lació per la Covid que va tenir lloc la temporada passada.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 88. No. 357

Taula de redacció — Leonci Canals, Ferran de la Fuente, Maria Garcia,
Jordi Gironès, Ramon Prat i Agustí Revilla.

Autoedició — Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — NB Comunicacions

ÍNDEX

Portada — Secció Jove de la SEAS

02 — Calendari

03 — Presentació de la nova Secció Jove de la SEAS

04 — Casamanya, un magnífic cim per Veterans, per Jordi Gironès

06 — Sopar de Motxilla i Concurs Fotogràfic

10 — Emili Juncadella i Vidal, un enamorat del Pirineu, per Montserrat Rajadell

14 — Activitats de la SEAS dels mesos d'agost i setembre de 2021. Calendari de les Matinals

15 — Informació de la SEAS

El pessebre del 2021 és el que el Joan Gómez ha recuperat del 2014, el qual s'havia de col·locar al cim de la Tosseta Rasa i es va quedar a la cova de Sant Salvador a Horta de Sant Joan, degut a un diluvi interminable. Han passat 7 anys i ho tornarem a fer. Tornarem a la Terra Alta, tornarem al cim de la Tosseta Rasa. Foto de Jordi Gironès.

BONES FESTES

SEAS, entitat esportiva núm. A01824

Butlletí de la SEAS

Núm.357 Novembre/desembre 2021